

LO COLLET

Revista del Centre Cultural de Colldejou - Any XXV. Número 103. Desembre de 2024. Preu: 3€

CRÈDITS

Consell de Redacció:

Isaac Blanch (Iblama), Marc Aureli Espada, Meritxell Gaya, Joan Gaya, Joan Llorens (Joglar), Laia Llorens, Núria Montalvo (Kosina) i Enric Muntané

Disseny, composició i edició: Kosina

Portada: Ricard Maldonado

Imprimeix: Gràfiques Falset

Lo Collet atén:

Plaça del Sitjar, s/n - 43310 Colldejou -
 locollet@tinet.org o a qualsevol membre
 del Consell de Redacció

Pàgines web:

<http://usuaris.tinet.cat/locollet>

<http://locolletdigital.blogspot.com.es/>

E-mail: locollet@tinet.org

Amb la col·laboració de:

Departament de Cultura de la
 Generalitat de Catalunya
 Ajuntament de Colldejou

Generalitat de Catalunya
**Departament
 de la Presidència**

· Amb la col·laboració de ·

Diputació Tarragona

TELÈFONS D'INTERÈS

- Ajuntament de Colldejou · 977 837 287
- Consultori mèdic (Colldejou) · 977 838 951
- CAP de Mont-roig · 977 837 877

SUMARI

Editorial - Pàg. 3
Fotografia antiga - Pàg. 4
Cuines del món - Pàg. 6
La mirada indiscreta - Pàg. 8
El català correcte passa'l - Pàg. 9
Gegants - Pàg. 10
Els punts sobre les ís - Pàg. 11
Fem poble - Pàg. 12
Resum fotogràfic - Pàg. 16
Tradicions - Pàg. 18
In memoriam - Pàg. 20
.. La vida és simple, no la compliquem - Pàg. 21
La vie est belle! - Pàg. 22
Ho sabies? - Pàg. 23
Ha passat - Pàg. 24
Resseguint el nostre terme - Pàg. 28
Passatemp - Pàg. 30

Lo Collet és membre de l'ACPC
 Dipòsit legal: DL T 523-1999

- Creu Roja · 977 811 117
- Mossos d'Esquadra · 112
- Bombers i Emergències · 112
- Informació · 012

EDITORIAL

EL NADAL

La Redacció

Ara que estem en temps de nadal em tornen a venir al cap les padrines i els padrins "d'antes". Eren persones de ser a casa, tenir clar el seu entorn, distreure's amb el que fos i això si gaudir d'una bona conversa amb les persones que els rodejaven i gaudir quan tocava de les tradicions i les festes. Respecte a ells hem perdut molts valors; hem perdut moltes coses. Ens ventem que som una societat moderna i avançada però seguim ficats dins d'una tradició i dins d'un calendari de celebracions cristianes i la majoria ni ho saben. Ens donen festa per Nadal i Setmana Santa i cada vegada més gent no se sap ni el que se celebra. Només pensen en que seran uns dies en els que no els caldrà anar a treballar, que podran jaure i tenir més estona xatejant o inhumanitzant-se a les xarxes socials. Lluny queden aquelles anades als bosquets de tocar del poble amb la padrina a buscar elements naturals per fer el pessebre (borra, pedretes, rametes, fulles...). Qualsevol cosa servia per muntar un pessebre ben bonic al menjador o a l'entrada. Després calia anar a tallar una rama que a l'ensem fes d'arbre de nadal i guarnir-lo en família. Lluny queda la nit del 24 anar a missa del gall –i si, haver d'aguantar les paraules sempre eternes i sovint incomprensibles del capellà i patir fred dins d'aquell recinte inclement-, però et reconfortava que després vindria el sopar i que en acabar faries cagar el tió amb

els cosins i els germans. Lluny queda la preparació en família del àpats nadalencs, anar a comprar el capó o el pollastre o preparar la massa per fer les pilotes per a la sopa de galets del dia de Nadal. Lluny queda l'endemà mateix ajudar els grans amb el sobrant del dinar del dia anterior i preparar els canelons del dinar de nadal. Lluny queden els jocs de sobretaula per fer passar el llarg traspàs de la tarda i de la nit. Lluny queden els comiats de l'any vell i les benvingudes i els nous desitjos del nou any. Lluny queda anar posant llufes a la gent el dia dels innocents pel carrer. Lluny queda cantar nadales a les cases. Lluny queden les nits de vetlla esperant l'arribada dels reis de l'Orient al poble l'endemà. Pels que rondem la cinquantena, lluny queda tot ja de quan érem infants. Però al nostre voltant d'alguna manera o altra hi tenim gent jove i gent gran a la que els hi queda ben a prop tot aquest sentiment. Entre tots doncs fem de les nostres tradicions un valors més de la nostra convivència. Vetllem perquè el nadal pugui ser màgic per a tothom. I sobretot si guem missatgers dels emblemes del Nadal: família, il·lusió, solidaritat, pau, alegria, família, amistat... poble! Visquem la tradició; visquem el Nadal!

Des del Centre Cultural els nostres millors desitjos per a totes i tots vosaltres!

Loteria Reis

73.008

Cada subscriptor participa amb 15 cèntims..

FARMÀCIA
ROSA OLIVÉ

Av. Catalunya, 23

Tel. 977 566 038

PRATDIP

AUTO ESCOLA
COLOMÉ

Tel. 977 83 70 02
MONT-ROIG

Tel. 977 81 08 71
MIAMI PLATJA

FOTOGRAFIA ANTIGA

QUE FÈIEM?

Joan Llorens, Joglar

Tots els que sortim a la foto ja fa temps que estem jubilats i alguns ja no hi són. Segur que ens coneixereu.

Foto antiga Lo Collet 102

La foto és de la carbonera que va fer el Centre Cultural, dirigida per Llorenç Rofes (Ventura) i Josep Rofes (Cantó) i amb la col·laboració de molta gent jove. No diem el nom de cap perquè és segur que n'heu trobat molts de coneguts.

El lloc és el bancal que hi ha davant del magatzem de la llenya d'Aprofitaments Forestals.

PERRUQUERIA D'TALLS
Home - Dona

C/ Nou, 10
Mont-roig del Camp
(Tarragona)

MARIA NEUS CASAGRAN GARCÍA
Estilista i Perruquera

Tel. i Fax: 977 837 546
www.dtalls.com

FORMATGES DE COLLDEJOU

Marcel Salsench Escoda

La primera formatgeria del Baix Camp que elabora artesanalment formatge fresc, formatges curats i mató amb llet de cabra de pròpia explotació

C/ La Font, 3 • Tel. 977 83 77 89
43310 COLLDEJOU

Prensa Comarcal rigor i confiança

ACPC
Associació Catalana
de la Premsa Comarcal

Amb el suport de

Generalitat de Catalunya
Departament
de la Presidència

CUINES DEL MÓN:

BEGUDES DE NADAL

Laia Llorens

<https://www.latramuntana.com/ca/post/begudes-de-nadal-les-nostres-receptes>

SPRITZ

Ingredients: 90 ml de Cava brut o prosecco, 60 ml d'Aperol, 30 ml d'aigua amb gas, taronja i gel.

Preparació: Servir en una copa de vi. Omplir-la amb gel fins a la meitat. Afegir el cava, l'Aperol i l'aigua amb gas. Barrejar amb una cullereta. Decorar amb una rodanxa de taronja.

MOSCOW MULE

Sofisticat en la presentació, addictiu pel sabor especiat de la cervesa de gingebre, refrescant i increïblement senzill de preparar.

Ingredients: 45 ml de vodka, 10 ml de suc de llima, glaçons de gel picat, 1 ginger beer, menta, llima i 1 tassa de coure.

Preparació: Afegir una cullerada de gel picat a la tassa. Afegir el vodka i el suc de llima. Remenar i agitar. Afegir cervesa de gingebre fins a omplir la tassa.

Decorar amb menta i una rodanxa de llima.
OLD FASHIONED

És considerat un dels còctels més emblemàtics de la història, i és conegut per la seva preparació simple i el seu estil elegant.

Ingredients: 60 ml de Bourbon, 7 ml xarop de sucre, gel, 2 o 3 gotes d'angostura i taronja o llimona.

Preparació: Afegir 2 gels al got. Afegir el bourbon, el xarop i les gotes d'angostura. Remoure durant 10 segons. Decorar amb taronja o llimona.

VI CALENT

Una tradició hivernal molt arrelada a gran part d'Europa, especialment a França. Preparat a base de vi calent, sucre, taronja, clau, nou moscada o canyella.

Ingredients: 1 litre de vi negre, 1 taronja, 1 llimona, 100 g de sucre, 1 branca de canyella, 1 anís estrellat, 2 claus d'espècie i 1 polsim de nou moscada.

Preparació: Rentar, assecar i tallar la fruita a rodanxes.

Posar-la en una cassola.

Afegir el vi, el sucre i les espècies.

Coure a foc lent durant 30 minuts.

Retirar, tancar i deixar-lo reposar 5 minuts.

Servir calent.

MIMOSA

És un dels còctels més populars de cava dels darrers temps. Exquisit i fàcil de fer, només cal un bon cava i suc de taronja fresc. Ideal per a acompanyar el teu aperitiu.

Ingredients: 80 ml de cava brut, 40 ml de suc de taronja fresc i 20 ml de Cointreau.

Preparació: Aboca el Cointreau i el suc de taronja en una copa de cava.

Barreja amb una cullera petita.

Afegeix el cava fred.

Barreja suaument.

Servir immediatament.

PLÀSTICS I CONSTRUCCIÓ, S.L.

- Mobles per a la cuina i bany
- Paviments i revestiments
- Electrodomèstics i complements
- Material per a la construcció

C/ Agustí Sardà, 59

Tel. 977 83 79 86 • 977 83 72 03 • Fax 977 83 79 87

43300 MONT-ROIG DEL CAMP (Tarragona)

JORDI SIERRA

Persianes, finestres, mosquiteres,
mampares i tancaments

660 685 664 • info@ruralcolldejou.com

INDUCASO

SERVEIS INDUSTRIALS DE MUNTATGE I MANTENIMENT

622 797 086 inducaso@inducaso.com www.inducaso.com

Serveis d'instal·lacions

Electricitat

Energies
renovables

Contra
incendis

Climatització

Telecomunicació

Lampisteria

Gas

Calefacció

Servei tècnic oficial

INDUCASO PELLICER

ENGINEYERS

622 797 086 / 655 573 598

ip@indupe.com

Projectes

- Elèctrics BT/AT
- De telecomunicacions
- D'activitats
- De climatització i ventilació
- D'energies renovables
- Contra incendis
- De serveis públics

LA MIRADA INDISCRETA

LA SAL DE LA VIDA

Enric Muntané

–“Josep... Josep...”-. –“Digues Jaume...”-. –“A quina hora surt el tren?-. En Josep, fent veure que escoltava per primer cop aquella pregunta, li respon amb un to seré i amable: –“a les 14:45, falten deu minuts”-. En tan sols cinc minuts, li havia fet tres vegades la mateixa pregunta. Tots dos es dirigien a Toledo per tal de visitar un amic, el Juan Carlos; però tirem enrere unes quantes dècades.

Ara som a finals d'estiu de 1963, dalt d'un tren. Una colla de joves vinguts de tota la península i també de les illes es disposa a començar el període de campaments del servei militar. Una curiosa barreja de gent de ciutat i altra de pobles on encara no hi havia arribat l'aigua corrent a les cases, ni la carretera era asfaltada, Passarien tretze mesos junts sota les ordres dels comandaments. Allà s'hi podia trobar de tot: capitans dèspotes, tinentes afeccionats als licors o sergents “bonachons”... de tot una mica. Es començava a intuir el final d'una llarga postguerra, comptant la segona guerra mundial i com el pla Marschall passava de llarg. Pels carrers, es començaven a veure els primers SEAT 600, a les cases entraven les rentadores automàtiques, les neveres elèctriques i a la ràdio sonaven un grup de Melenuts anomenat “Beatles”. Les noies estrenaven minifaldilles, per esverament de pares i padrines i alegria xicots del veïnat. En aquest cas, les raons eren unes altres, relacionats amb temes hormonals, per dir-ho finament.

Els nostres amics, en Josep, nascut a Olot i en Jaume, de Palma de Mallorca, es van conèixer al campament i posteriorment van ser destinats a un quarter d'infanteria de Barcelona. Allà i durant aquell any llarg, van compartir experiències i vivències junt amb 98 soldats més, tots a la mateixa companyia. En acabar el servei militar, uns quants d'aquells nois, es van prometre que la seva amistat havia de durar molts anys, així que van compartir adreces i van pactar que es trobarien cada deu anys per fer un bon dinar plegats, per tal de veure's i tornar a compartir moments i records.

La primera reunió, al cap dels deu anys pactats, va ser el 1973, i els 27 xavals que es van retrobar, ja eren homes. Van abraçar-se, riure, cantar...

Alguns ja eren pares, van ensenyar les fotos dels fills i de la senyora. En les converses, a banda de la mili, es parlava de les feines de cadascú, de la salut de Franco i del nou fitxatge del Barça: un tal Johan Cruyff que enlluernava. Després va arribar la trobada de 1983, la primera en democràcia, el tema de conversa va ser la mort de Franco i l'arribada del PSOE al poder, de la mà de Felipe Gonzalez, l'intent de cop d'estat de Tejero al 1981,

No obstant van decidir no parlar de política, ja que podia ser un punt de fricció entre ells. La trobada de 1993, els agafa amb cinquanta anys a les esquenes. Es va parlar de les Olimpíades de Barcelona i l'Expo de Sevilla de 1992, però sobretot, de la mort del primer company d'aquella colla. El Paco, un malagueny que sempre els feia petar de riure amb les seves bromes i accent del sud. Van guardar un sentit minut de silenci on van lliscar algunes llàgrimes. També van parlar de les primeres separacions matrimonials entre les files i la dificultat que suposa educar els fills en aquests temps. Així va arribar la trobada del 2003. Els seixanta anys d'aquells “jovenets”, els porta dentadures postisses, caiguda de cabells, ulleres i pastilles variades i la notícia de dues morts més d'aquell grup.

El nou mil·lenni ens va fer parlar dels atemptats de les torres bessones, d'internet i les noves tecnologies i del munt de canals de tele que podíem veure.

Ja som a la trobada de 2013. Tots jubilats, bé... els que queden, perquè ja en falten tres més. Cabells blancs, pèrdues o llacunes de memòria, algú que aquest cop no ha pogut venir, per culpa d'alguna intervenció recent o perquè està de "cangur" amb els nets. Alguns més de divorciats, altres que han perdut la dona i l'Antonio que s'ha ajuntat amb una mulata dominicana, de bandera.

I arriba l'última trobada, la del 2023. Vuitanta un anys tenen els cinc que queden vius. El Javier, que viu a Múrcia, no vindrà a causa del glaucoma que el té quasi cec. El Fermín de Oviedo, fa dos anys va perdre a la seva Parella i no aixeca el cap de la depressió que arrossega. Només tres es trobaran, i ho faran a Toledo, la Ciutat del seu bon amic Juan Carlos, que va amb cadira de rodes, ja

que les cames ja no l'aguanten i amb prou feina surt de casa (viu amb una filla).

Es troben i saben que aquesta serà l'última. Els ulls emboirats de llàgrimes i tants records. S'escapen els noms dels companys, els balls on anaven de joves, el record d'alguna antiga novieta, els bars on feien el vermut, tot dins un núvol de sentiments, desmemoria i emocions mal contingudes, o sense filtres...

S'abracen per últim cop, i amb aquella mirada de vell, que tot ho diu, perquè tot ho ha viscut, s'acomoden amb un sospir i una rialla, del qui ha viscut una vida plena, envoltat d'uns amics, quasi germans, que sempre van estar allà, en un raconet del nostre cor, perquè són els millors amics que ens ha ofert l'existència.

EL CATALÀ CORRECTE PASSA'L

BARBARISMES I ERRORS

La Redacció

BARBARISMES (incorrecte/correcte)

Estava agobiada amb tants exàmens! Estava ACLAPARADA/ATABALADA/AMOÏNADA amb tants exàmens.

Va comprar-se un albornós a Ca la Subietas. Va comprar-se un BARNÚS nou a Ca la Subietas.

Dugué una preciosa alfombra del Marroc. Dugué una preciosa CATIFA del Marroc.

Els símptomes van quedae aliviat amb el remei. Els símptomes van quedar ALLEUGERITS amb el remei.

El concert queda aplaçat a causa del temporal. El concert queda AJORNAT a causa del temporal.

Apreteu la tecla sisena. PREMEU la tecla sisena.

ERRORS FREQUENTS EN L'ESCRITURA (Incorrecte (cursiva)/correcte (majúscules)).

A nivell escolar tot és correcte! EN L'ÀMBIT/ EN EL TERRENY/ EN EL CAMP escolar tot és correcte!

A principis de març anirem amb els gegants a Bot. AL PRINCIPI/AL COMENÇAMENT DE març anirem amb els gegants a Bot.

Abarca massa departaments en l'empresa/ ABASTA/ABRAÇA/CONTÉ massa departaments en l'empresa.

Cal que fem una aclaració. Cal que fem un ACLARIMENT.

UNES PARAULES PER SI UN DIA ET SERVEIXEN (paraula/significacions/exemple)

AFUAR. Llançar-se impetuosament sobre algú. Tècnica culinària i fer tornar tou. El llop d'afuà sobre la Caputxeta.

BOIXAR. Cardar però també emborratxar-se i criticar. Tot el dia boixa els companys de la feina.

DISERT. No habitat. Que parla bé. Irreal. La versió dels fets era diserta.

EL REFRANY "DESCONEGUT" (en cursiva el refrany i al costat l'explicació).

A burro donat no li miris l'ourera! Aprecia el regal i no la qualitat

Abans de dinar no facis el sopar! Cada cosa al seu moment. No facis les coses abans d'hora.

Abans el mar per veí que un Senyor mesquí! Més val estar sol que guiar-nos per una mala influència.

A boig i a cavaller tot li està bé! Se'ls hi tolera que diguin qualsevol cosa per la seva condició.

GEGANTS

SORTIDA A L'ARBOLÍ Xell Gaya Llorens

Normalment acabem les trobades de gegants amb la que es fa a Alcover als voltants de la Mare de Déu del Pilar. Aquest any, un canvi de dates va fer que no hi poguéssim anar ja que coincidia amb la Festa Major de Sant Rafel del nostre poble. Amb gran sorpresa, però vam rebre una invitació de la trobada que es feia a Arbolí, en el context de la Segona edició del Festival La Muntanya que es va celebrar entre els dies 29 i 30 de novembre. Es tracta d'un festival familiar que proposa diferents activitats, concerts i tallers per a la canalla i per a les famílies en general. La colla de gegants i grallers hi vam anar el dissabte 30, un dia força fresquet però assolellat. Vam arribar quan estaven realitzant el taller de danses dedicat als més petits. Una vegada acabat aquest taller, cap a quarts d'una, els diferents grups participants convidats a la trobada, vam anar-nos preparant per a fer el cercavila pel poble. Hi havia els gegants de Capafonts, Ulldemolins, la Cucafera de Prades i la Iaia, l'Oriola i l'Espantall del nostre poble. I de músics érem els grallers i timbalers de Porrera i els de Colldejou. Cal dir que al cercavila també ens va acompanyar un grup professional de gralleres «Les Antines», elles van donar el tret de sortida i anaven marcant el pas just al davant, i la resta anàvem al darrera. Així vam anar passant pels diferents carrerons d'Arbolí, el de la Font, el carrer Fosc... i finalment vam tornar a la plaça on vam procedir a fer els balls finals individuals i col·lectius en una fusió de grallers i timbalers entre les colles de Porrera i Colldejou.

Amb els gegants desats vam aprofitar el temps tot fent el vermut mentre esperàvem que es fes l'hora de dinar, que es va fer a la Sala Polivalent del poble. Quan hi vam arribar, just a l'entrada estaven acabant d'enllestir les paelles d'arròs amb costella. A part de la paella per dinar ens van donar escalivat i mandarines boníssimes per postres.

A mitja tarda alguns ens en vam anar al Taller de dansa tradicional i altres van anar al Taller de pintar les cares. Finalment, quan ja va haver caigut el sol, vam anar a posar en pràctica tot el que havíem après en el taller al concert que van fer les Betzuca, les quals ens van oferir un recull de músiques i danses tradicionals. Amb la sala plena i ja ben entrat el vespre ens vam acomiadar tot agraint-los l'hospitalitat donada.

ELS PUNTS SOBRE LES ÍS

LA CAIGUDA DEL GEGANT

Iblama (<http://iblama.blogspot.com>)

Sí, ho admito; em va colpir la notícia! De quina notícia parlo? Doncs de la caiguda del gegant Indi de Reus. Pels qui ens corre

algun mica de sang reusenca a les venes i pels qui tenim els gegants com un patrimoni del nostre poble -com ara jo- la notícia em va deixar garratibat. Resulta que s'havia organitzat una exposició a Barcelona amb gegants centenaris vinguts d'arreu. Entre ells hi havia els gegants indis de Reus. Cal matisar que afortunadament no eren els originals que estan guardats al museu de la capital del Baix Camp. Doncs bé, es va acostar un turista alemany i va mostrar interès pel gegant indi de Reus, fins al punt que va preguntar si el podia provar; com aquell qui s'emprova unes sabates a la sabateria. Pels qui ja portem més de trenta anys aixecant les nostres estimades figures sabem que no es una feina mai igual i que de fàcil no en té res. Si no, no és tan fàcil aixecar un gegant i menys fer-lo ballar pels carrers dels pobles on ens conviden. I ja no vull parlar de la complicació que comporta fer-los ballar per poblets on els carrers són de vertigen amb pujades i baixades. Doncs bé, aquest idiota alemany portava ben clara la idea al cap: no marxaria d'allà sense fi-

car-se sota del gegant. En un descuit dels que vigilaven la zona el molt beneït es va fotre a dins de l'Indi de Reus i no va ser a temps ni d'aixecar-lo. El pes el va vèncer. Va desequilibrar-se i va fer caure el gegant de cap a terra, quedant la cara destrossada així com altres parts del cos com les mans. Acte seguit l'eixelebrat alemany va ser detingut allà mateix. Passats uns dies ens vam assabentar que l'Ajuntament de Reus es presentaria com acusació particular i és que acabaven de destrossar una part important del patrimoni de la nostra cultura i de les nostres tradicions i de la nostra ciutat. Resseguint les xarxes socials ens vam poder assabentar que molta canalla coneguda la notícia van quedar altament tocada, fins i tot vessant llàgrimes imparables ja que el rumor deia que ja es veuria si l'Indi podria sortir a la propera festa major. Què seria de la festa major de Sant Pere de Reus sense la figura més representativa de la mateixa el gegant Indi? I jo em pregunto que seria de les festes majors sense les trobades de gegants? Com ja he dit altres vegades per mi és l'acte més bonic de la festa major. La colla s'eixampla, tothom vol participar de la festa. El poble s'omple de gent per compartir aquesta tradició i junts fem possible la màgia: al so de la música fem ballar els representants dels nostres avantpassats recorrent els carrers. El moment del ball final a la plaça de l'Església amb totes les figures ballant a l'uníson és únic i irreplicable.

Amigues i Amics vull que aquest escrit sigui una crida perquè tothom estimi els nostres gegants la Fumada, el Fumat, l'Espantall, la laia i l'Oriola com ja s'ha demostrat tots aquests anys. El meu desig és que ens unim com a poble darrere de les nostres figures, que les portem arreu en representació de Colldejou, les fem ballar i fem gaudir a la gent que ens observa. Els nostres gegants són una imatge de nosaltres mateixos i de totes aquelles i aquells que d'alguna manera han fet possible aquest projecte. Són part del nostre patrimoni i allà on anem hi deixem una imatge de la gent que ens va precedir i de la meravella que és el nostre poble Colldejou.

FEM POBLE

4RT TRIMESTRE DEL 2024 A COLLDEJOU La Redacció

CONCERT TWO PLUS ONE TRIO

El diumenge 29 de setembre, finalment a la sala de ball, de la mà de l'Ajuntament, es va fer el concert-vermut per afavorir experiències al micropobles. La música fou a càrrec dels "Two plus one trio". A tocar de les 13 hores, el grup de Nulles ens oferí un

reguitzell de cançons relacionades amb el món del jazz-o amb un toc de jazz- la mar d'interessant. Aquest trio fou un dels guanyadors del Festival Itinera a la demarcació de Tarragona, per a detectar el talent en micropobles en la seva 4a edició. Mentrestant, els assistents vam poder fer el vermut asseguts. Per un costat hi havia coses per picar: olives, fuet i patates i de plat fideuà, que va arribar passada una estona després d'una minuciosa preparació al porxo de les escoles. Una bona manera de donar la benvinguda a la tardor tot i que el temps ha seguit mostrant-se més aviat primaveral, de moment.

FESTA MAJOR SANT RAFEL

El cap de setmana del 25 al 27 d'octubre vam celebrar la Festa Major de Sant Rafel a

Colldejou. Heus ací un resum de tot el que es va fer.

DIVENDRES 25/10/24. A la Sala del Ball vam fer el sopar de germanor, mentre de fons se sentien trons i es veien els primers llamps d'una tempesta que ens va deixar una trentena de litres. De menú hi va haver llonganissa, cansalada amb fesols, coca i cafès per a tothom. A continuació es va procedir a repartir sort amb el Bingo. Línies i Bingos es van cantar i diversos foren els afortunats. Ja de matinada al so de la música enllaunada vam allargar la festa.

DISSABTE 26/10/24. Després d'estar tota la nit plovent bé, ens vam llevar amb una refrescada potent. Començava el segon acte de la festa major. Al toc de les 12h ens traslladarem a l'església per conèixer els relats del Llibre de Tobbit relacionats amb la vida del nostre patró Sant Rafel de la mà de mossèn Carlos. Com que el temps no hi convidava es va cancel·lar la processó a l'exterior de l'església. El Sant es va poder venerar a l'interior de la mateixa. A quarts de vuit del vespre, la Sala del Ball es va anar omplint de gent per assistir a la sessió vespertina de música que ens havien preparat els 'Maika band'. Havent sopat arribà la segona part de l'espectacle amb el ball del fanalet i el sorteig del pernil, que va tocar a la Teressita. Les tres veuasses femenines ben acompanyades per un teclista i un baix ens oferiren una sessió ben complerta.

DIUMENGE 27/10/24. A les 10:30h a l'Ajuntament Vell el protagonisme el va tenir la canalla, amb l'espai de jocs del món creat especialment per a ells. A les 13h, de nou a

la Sala del ball, vam assistir al concert vermut de festa major amb el grup 'Romaní Brothers'. De la mà del clarinetista Oriol Romaní vàrem assistir a un concert amb versions dels principals temes de jazz de tots els temps així com versions d'altres cançons conegudes. Amb la pluja de nou fent acte de presència i amb la suau musica de fons vam fer el vermut. La novetat aquesta vegada és que hi havia patates braves. Una altra de les tapes que van triomfar fou un plat combinat amb patates, olives i fuet i beguda a dojo.

Un bon colofó a la festa major de la tardor. Agrair l'organització a l'Ajuntament, la feina feta i la col·laboració!

CASTANYADA

Agrair les fotos a: Marta Rofes, Joan Gaya i Marc Barrera.

Un dels moments de l'any ve en el traspàs del més d'octubre al novembre, en el transcurs de la celebració de la castanyada i tot sants. Aquest passat dia 31 d'octubre, vam acabar el mes amb la festa de la castanyada. A les 18h es va fer el taller per aprendre a fer panellets a la Llar Social. Una activitat destinada als més petits perquè aprenguessin a fer aquesta pasteta d'ametlla típica de la tardor catalana i ho puguin transmetre a les properes generacions.

A partir de les 21h la sala del ball ja estava a punt pel sopar de cistell. Es van encendre focs per si algú volia coure's carn a la brasa. Els mateixos focs es van utilitzar per a coure castanyes. Amb música enllaunada vam donar la benvinguda al mes de novembre. L'endemà va ser Tot sants. És el dia dels di-

funts. Així que molta gent va aprofitar per anar al cementiri a arreglar les tombes i els nínxols i tenir un record pels que ja no hi són.

EXCURSIÓ AL DELTA

Agrair les fotos a: Joan Joglar i al Joan Gaya.

A les 10:30h del matí la majoria dels que estàvem apuntats per l'excursió ja controlàvem la situació a l'entrada del poble. A tocar de la carretera hi havia l'autocar de l'empresa Plana que ens havia de traslla-

dar al destí previst; per cert, un bon autocar preparat per portar persones en mobilitat reduïda, amb cadires de rodes etc. I és que fins i tot porta una plataforma elevadora per pujar directament les persones amb cadira de rodes i deixar la persona al seu lloc. A tres quarts d'onze ens posàvem en

marxa direcció a Deltebre. Va ser un viatge tranquil i còmode fins al punt d'embarca-

ment, situat davant mateix del Restaurant Nuri, on dinariem a la tornada. Després de tenir un temps per anar als wc's, pujarem a la barca quasi tots excepte els que no veien clara la travessia. El trajecte va transcórrer amb tota normalitat i en la ruta vàrem anar tirant Ebre avall fins a la desembocadura. Un dels llocs més interessants va ser passar a tocar de l'Illa de Buda. Al mateix temps que navegàvem el capità ens va anar donant les explicacions pertinents segons el punt on estàvem. El dia va permetre que qui ho volgués pugés a la part alta del vaixell descapotada per veure millor el paisatge. La gana es va anar obrint camí. El restaurant Nuri ens va rebre amb la taula parada i tot a punt pel dinar. En total érem 45 comensals i entre tots vam assaborir el següent àpat: entremès seguit de l'arròs típic de cala Nuri (que fins i tot vam poder repetir), un gelat o fruita per postres, regat amb un vi blanc o negre de la terra i cafès. Després les tertúlies a la fresca de les terrasses van ajudar a fer més curt el temps d'espera fins a la tornada cap al poble al voltant de les 17h.

Agrair l'organització de l'excursió a l'Ajuntament i les atencions de la Vane en tot moment!

ENCESA DE LLUMS

Agrair les fotos a: Joan Gaya Loras

Al voltant de les sis de la tarda, la gent va anar acostant-se a la plaça. La Marta Rofes va dirigir unes paraules als assistents

agraint la seva presència a l'acte. I és que aquella vesprada les col·leccions i els col·leccions vam donar la benvinguda a les festes de Nadal, amb la plantada de l'arbre i l'arribada del tió en primer terme. Després de les presentacions pertinents, el Quartet Caelestis va deleitar-nos amb un parell de nades molt boniques. Acte seguit es va iniciar el compte enrere pel que seria un dels grans moments de la nit: l'encesa oficial de les llums de la vila. Arribats al zero la màgia es va fer i Colldejou quedava il·luminada amb els llums de Nadal. Com que feia força fred el repartiment de la xocolata i la coca va ser benvingut. Mentrestant, qui ho va voler va penjar a l'arbre els seus desitjos essent escrits amb retola-

dor damunt de les cintes indicades. Llavors, en vistes que el temps no donava treva, el quartet va traslladar el concert a l'interior de l'església i la veritat és que la gent ho va agrair. Amb gran força van seguir amb el seu repertori de cançons. La gent va seguir el concert ben assegurada als bancs i aixoplugada de la inclemència de la meteo. Algunes versions "sui generis" de temes que tots alguna vegada hem tingut en ment es recordaran durant molts anys al poble. Donem per encetada la transició cap al Nadal!

DINAR DE LA MARATÓ - ESCUDELLA

Fotos: Àngel i Joan Gaya

Escrit: Joan Gaya

El diumenge es va despertar fred, clar però fred. Aquest dia 15 de desembre de 24 va ser molt especial perquè se celebra la Marató i aquest any es va dedicar a les malalties respiratòries però anem per parts ja que la cosa va començar el dissabte 14 al matí. Un grup de persones capitanejades per la Vanessa es van traslladar a la cuina de les escoles per començar a preparar l'Escudella que tan bona està i que ha agafat tot el protagonisme en la marató. Una senyora escudella feta amb una olla de 70cm d'alçada per 60cm de diàmetre on hi caben un munt de litres de brou. Hi van anar posant per una banda les verdures, la col, el porro, pastanagues, api i per l'altra la gallina, el pollastre, els ossos de vedella, el morro i l'orella del porc, junt amb botifarra negra i blanca, oli, sal i alguna cosa més. Tot junt es posa al foc perquè vagi agafant substància. Així s'arriba el dia de la marató. No poden faltar patates i esmicolar tota la carn que s'ha anat coent, preparar els cigrons, els fideus i finalment las mandonguilles. Mentrestant, a la sala del ball un altre equip de gent preparava el menjador amb les taules, les cadires, les estovalles i el parament corresponent. Tot havia anat agafant forma perquè les persones apuntades poguessin assaborir l'escudella. Fins que aquesta no va arribar la gent va anar fent un pica pica mentre que a la pantalla es passaven imatges de les maratons anteriors. Al mateix temps la Núria Cantó va muntar una sessió

de zumba al frontó. Però tornem a la sala. Per fi l'escudella va ser pujada a la Sala i es va anar repartint per assaborir-la. A l'acabar el dinar vam fer unes partides de bingo solidari. Amb tot, tant els beneficis de la zumba, com del dinar i el bingo s'ingressaran al compte de la Marató per seguir amb la investigació de les malalties respiratòries. Una jornada especial per a tots. Un agraïment per tota la gent que hi ha col·laborat tant pel que fa al treball com en l'assistència. Salut i respireu fort!

TRADICIONS

FER EL PESSEBRE

Iblama (<http://iblama.blogspot.com>)

Vull recordar el temps de Nadal quan era petit! Vull recordar aquella tarda unes setmanes abans de Nadal en la que anava amb els pares a la muntanya. Valia qualsevol cosa: pedretes, rametes, pinyes, herbei, fulles... Tot era vàlid per fer un bonic pessebre. Tornàvem a casa carregats amb tot

tipus de material. Trèiem de la part alta de l'armari les caixes que contenien les velles figures que havíem passat de generació en generació. Primer començàvem fent el terra amb pedretes i fulles. En segon lloc col·locàvem muntanyes fetes amb paper de diari i borra al damunt. Allà mateix hi clavàvem rametes de pi, farigoles o romanins i hi po-

sàvem casetes petites, per donar sensació de profunditat. D'aquesta part alta en brollava el riu -fet amb paper de plata- fins a la part baixa on es perdia. Si el riu era curt hi havia un pont, però habitualment n'hi

posàvem dos. Les primeres figures sempre eres les lligades a aquestes dues escenes: el riu i els poblets. Hi havia figures de pastors i de rentadores, filadores, pescadors i pagesos. En un dels racons hi posàvem la cova de l'anunciació de l'àngel als pastors.

Al volant fins i tot hi havia ovelles, gallines, vaques i una llar de foc. Arribava llavors la part més important del pessebre: la col·locació del portal que solíem fer-lo amb rabassons de vinya vella. El posàvem a la part central amb la Verge Maria, el nen Jesús, Sant Josep, el bou i la mula. Damunt sempre hi anava l'estrella que anunciava el naixement. Als voltants de l'escena principal hi havia figures de tota mena: pastors, pagesos, artesans... dones i homes que adoraven el nou nat. A l'altra punta, ben allunyat del naixement primer, hi destacaven els tres

reis muntats a camell i els patges davant de cada rei. Aquestes figures a mesura que s'acostava el dia de Nadal les anàvem apropant al portal del naixement.

I quin sentit té tot això? Evidentment té un sentit religiós però més enllà d'això és una manera de mantenir viva una tradició de la nostra cultura que s'ha mantingut any rere any des de que Sant Francesc d'Assís, l'any 1223, va representar la nit de Nadal el primer pessebre posant-hi un bou i una mula

vius que estaven a la vora d'una menjadora de palla. Aquell dia va convocar la gent del

poble que vinguéss amb els seus animals, ramats, mules i bous per representar el naixement de Jesús. Fins i tot va col·locar un nen a la menjadora que simulava ser el Nen Jesús. Ell mateix el prengué en braços i el feu dormir; diu la llegenda!

Més enllà de tot plegat el més important és que era un punt de trobada entre els avis, els pares, els fills i els nets. Una estona per compartir i construir junts aquelles escenes, mentre de fons se sentien i es cantaven per primer cop nadal·les entre tots plegats. Fer el pessebre era el primer pas de la celebració del Nadal. És un goig saber que a Coll-

dejou aquesta bonica tradició segueix ben viva. Qui més qui menys a casa hi té decoració nadalenca i moltes famílies continuen fent bonics pessebres. Amb aquesta secció us volem reproduir les fotos d'una mostra representativa dels pessebres que aquest Nadal 2024 heu fet les veïnes i els veïns de Colldejou. Des de Lo Collet i des del Centre

Cultural us animem a seguir els propers anys amb aquesta tradició catalana tant important com pot ser fer cagar el tió, cantar nadal·les o fer canalons per Sant Esteve.

IN MEMORIAM

POL BARRERA Montse Manjón

Avui ens reunim per acomiadar-nos d'en Pol, un fill, un germà, un net, un amic, un pare, una persona que, amb el seu bon cor i la seva generositat, ha deixat una empremta en les nostres vides.

Encara que el dolor que sentim és gran, i que no tot varen ser bons moments, avui volem recordar-lo per tot el que va ser i pel que va significar per cadascun de nosaltres.

En Pol era una persona de bona pasta, com solem dir, algú que sempre tenia un somriure o una paraula amable per oferir. Era amic dels seus amics, fidel, lleial i sempre disposat a donar un cop de mà. Recordo les

proeses de petit que ara fan riure: disfressat d'Spiderman, el seu heroi preferit, anant pel passadís de paret a paret, sense fer peu a terra. o qual el vaig enxampar fent gespa amb els seus cabells i unes tises, per als ninos de la Guerra de les Galàxies, una setmana abans de la seva 1a Comunió...

Sabem, que sempre ens va tenir presents, malgrat la distància o els moments complicats. Perquè per sobre de tot, tenia un esperit noble i bo.

També volem reconèixer les seves lluites,

perquè ell tenia les seves forteses i febleses, com tots nosaltres. Lluitava conra els seus propis dimonis i, no sempre se'n va sortir. Tot i que a vegades la vida pot ser dura i injusta, el vam estimar, i ell sempre ens va estimar.

Aquesta és la veritat que volem recordar avui: l'amor que hi havia entre ell i nosaltres, encara que no ens ho diguéssim amb

paraules, perquè no feia falta.

En aquest moment de tristesa, ens hem d'aferrar als records bonics: les rialles, les abraçades, els moments compartits, els jocs. Recordem l'energia que desprenia, la manera com sabia fer sentir especials aquells que l'envoltaven. I és amb aquests records que volem acomiadar-lo avui, amb l'esperança que ara descansa en pau, lliure de qualsevol dolor, pre-

ocupació i de les càrregues que la vida li havia imposat.

Pol, fill, germà, amic et trobarem molt a faltar, però saps? Siguis on siguis sempre seràs una part nostra.

I vull creure que has volat molt alt, i t'has retrobat amb tots els personatges de les aventures i els superherois que tant t'agradaven de petit, allà on no existeixen els límits, lliure per sempre més i envoltat de tot el que et feia feliç.

Fins sempre Pol.

LA VIDA ES SIMPLE, NO LA COMPLIQUEM

INTRUSISME, NO GRÀCIES

Elisa Llaberia Domènech

Fa poc vaig veure un reportatge a Tv3 que tractava de l'intrusisme professional en la Salut.

L'intrusisme sempre és un problema. Suposo que precisament els oficis es devien inventar perquè les persones no s'ho haguessin de fer tot elles mateixes i cada un es centrés en aprendre a fer una sola feina, però a fer-la bé. Jo mateixa, he vist molts desastres en peus, perquè hi ha persones que intenten solucionar-se elles els problemes, o van a la esteticista, o a "les xines".

De la mateixa manera que si lo que volen és que els hi decorin les ungles i venen a la meua consulta, els hi dic que això no és el meu ofici, i que han d'anar a la esteticista, si tenen problemes de peus, han d'anar al podòleg.

Cada persona ha estudiat per exercir la seva professió, sembla de tota lògica que si et poses a exercir qualsevol ofici que no has après, ho faràs malament.

Qualsevol intrusisme és dolent, però quan és a les professions sanitàries, és molt perillós. Doncs segons el reportatge, últimament ha augmentat molt, en bona part degut a la facilitat que donen les xarxes socials. Hi ha gent que "exerceixen" de Podòlegs, Fisioterapeutes, Logopedes, Nutricionistes, Metges de medicina estètica, etc. Sense tenir la titulació corresponent. Altres vegades tenen titulació del seu país d'origen, però que aquí no està homologada, perquè hi ha països que per obtenir el mateix títol, exigeixen menys estudis.

L'homologació és un reconeixement oficial de la formació superada en un país d'origen com a equivalent a l'exigida per la obtenció

d'un títol en un altre país.

Per exercir una professió sanitària a Espanya s'ha d'estar inscrit al col·legi professional, que naturalment, per fer-ho t'exigeix el títol homologat.

A l'estar col·legiat, si mai hi hagués un cas de mala praxis, el professional estaria cobert per l'assegurança de responsabilitat civil del col·legi, i el pacient podria cobrar una indemnització.

Al reportatge sortien pacients afectats per falsos sanitaris:

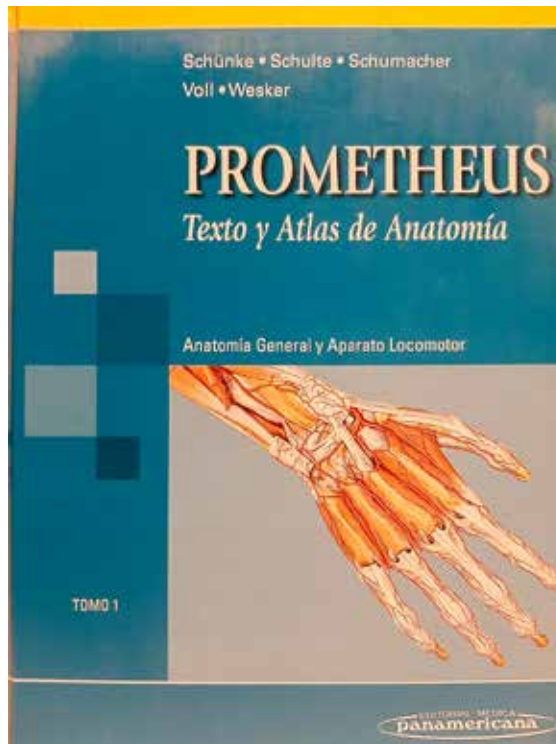
A una dona li havien agreujat les lesions de l'esquena, a una altra li havien deixat l'abdomen ple de bonyes després de una liposucció...

On havien d'anar a reclamar la indem-

nització, si eren falsos sanitaris?

Naturalment, després van haver d'anar a intentar arreglar el desastre a uns vertaders professionals. En fi, si mai necessiteu el servei d'aquests tipus de professionals, no us hi jugueu la Salut, assegureu-vos de que estiguin col·legiats, això és una garantia de que tenen títols homologats.

Si teniu algun dubte, podeu preguntar tranquil·lament als col·legis professionals, que us atendran amb tota amabilitat.

Tel. 977 826 448
Tel. Mòbil 630 688 177

M. Elisa Llaberia Domènech
PODÒLOGA

C/ Requet de Félix, 3 3r 2a • 43480 VILA-SECA
 Plaça Sant Jordi, 3 Esc. B, Apt. 515 (damunt Mercadona) • 43840 SALOU

LA VIE EST BELLE!

L'ESTRÈS HIVERNAL

**Maica López Medina, Facialista
(Atemporal Atelier)**

L'hivern es una època de l'any complicada per la pell, doncs pateix els efectes de l'anomenat "estrès hivernal". Aquest terme fa referència a una sèrie de factors propis de l'estació que afecten negativament a la pell, què esdevé deshidratada, sensibilitzada i falta d'energia.

En funció de l'entorn, classifiquem aquests factors en dos grans grups: indoor, aquells produïts en espais tancats; i outdoor, aquells propis de l'aire lliure. Mentre dura l'hivern, les condicions climatològiques adverses, ens obliguen a passar més temps en espais tancats (indoor) als quals podem tenir una temperatura més confortable i controlada gràcies als diferents sistemes de calefacció. Però aquest confort suposa dos reptes per la pell; per un costat la falta d'humitat ambiental pot danyar la barrera protectora de la pell: els lípids cutanis essencials es redueixen i es produeix una pèrdua d'aigua transepidermica. En una persona amb la pell sana, aquesta es resseca i deshidrata, el que comporta un envelliment prematur o accelerat. Però en una pell sensible, a més a més, apareixen vermells, descamacions, dermatitis i, inclús, un rebrot d'episodis de rosàcia o altres afeccions com la psoriasis. Per un altre costat, si els sistemes de calefacció són de combustió, com estufes o llar de foc, s'alliberen residus i gasos que embruten i contaminen la pell, obstruint els porus i creant una capa de brutícia que fa perdre a la pell la seva lluminositat i vi-

talitat. Per contrarestar aquests efectes es recomanable utilitzar productes cosmètics hidratants i humectants, com l'àcid hialurònic, i que evitin la pèrdua d'aigua transepidermica (com l'ectoïna). També mantenir una bona hidratació interna, és a dir, beure aigua o infusions, i menjar aliments amb alt contingut d'aigua; i també aliments rics amb àcids grassos, com els fruits secs o l'oli d'oliva. Fer servir humidificadors per augmentar el nivell d'humitat a l'ambient, i no abusar de la calefacció, uns 22 graus centígrads són suficients per mantenir un ambient confortable. Dutxes curtes, amb sabons suaus i amb aigua tèbia, també ajudaran a evitar la deshidratació. Tot i les baixes temperatures, a l'hivern, a més a més dels desplaçaments obligats a la feina, a la compra o als centres d'ensenyament, caminar per la natura o practicar esports d'hivern, són opcions molt atractives. Però el fred i el vent presents durant aquestes activitats outdoor tenen importants efectes nocius per la pell. El fred disminueix la producció de les glàndules sebàcies que produeixen els lípids que flexibilitzen i protegeixen la pell, què perd així part de la seva protecció natural. D'aquesta manera la pell es torna aspra, seca i es marquen molt més les línies d'expressió i les arrugues. El vent fred de l'hivern és particularment abrasiu, i provoca vermells, irritació i sequedat. La pell no només es deshidrata, si no que augmenta la seva sensibilitat, resultant més vulnerable, el que pot agreujar problemes com la rosàcia. A més a més, davant del fred intens, el nostre cos reacciona contraient els capillars sanguinis, el que fa que arribi menys oxigen i menys nutrients a la pell, provocant que perdi la seva energia i vitalitat; i alentint-se també el cicle de regeneració cel·lular, el que provoca una acumulació de cèl·lules mortes i un envelliment accelerat.

Així mateix no podem oblidar que, tot i la sensació de fred, la radiació ultraviolada continua present, i és igual de perjudicial que a l'estiu; risc que s'incrementa en zones amb neu. És necessari doncs continuar protegint la nostra pell de la radiació solar, especialment durant la pràctica d'esports

d'hivern. Per evitar aquests efectes és fonamental mantenir la pell hidratada i protegida durant les activitats a l'aire lliure, aplicant també protector solar. També és aconsellable aplicar cremes riques en lípids que reforcin la barrera protectora cutània. I cobrir les àrees exposades al medi amb roba adient, com bufandes i guants, doncs no

podem oblidar que les mans són una altra zona on la pell pateix més els efectes de l'hivern. Finalment, si volem mantenir un cutis perfecte durant l'hivern, els tractaments estacionals específics en cabina són ideals, doncs en una única sessió poden evitar que apareguin els símptomes de l'estrès hivernal, o corregir-los si ja han aparegut.

HO SABIES?

EL MESTRE ANTONI

Judit Robert

Quan a l'estiu del 2023 vaig veure a les notícies que a Burgos, amb el nou govern autonòmic PP-VOX s'havia prohibit la representació de la obra de teatre "El maestro y el mar" vaig pensar que potser estaria bé que hi hagués algun tipus de material per a poder treballar amb els infants temes tan delicats com aquests.

Amb la meua companya Cristina Rom, il·lustradora del conte, ens vam posar a la feina. Al setembre el teníem enllestit. Però després va venir el periple de les editorials i es va retardar la sortida. Entre mig, es va estrenar la pel·lícula El maestro que prometió el mar la qual cosa, va fer que la història arribés a un bon nombre de persones i la figura d'Antoni Benaiges fos coneguda arreu. Arrel del llibre de Francesc Escribano i Sergi Bernal Desenterrant el silenci han sortit diverses publicacions en forma de novella o cò-

mic. Dintre d'aquest ventall quedava un buit. Aquest espai era el de les criatures, que al cap i a la fi, era el que més li va interessar al mestre. Hem adaptat la vida d'Antoni Benaiges, el mestre republicà de Mont-roig del Camp, assassinat per milicians franquistes a l'inici de la Guerra Civil en un format d'àlbum il·lustrat. Les il·lustracions estan fetes en collage, una tècnica que Cristina Rom domina molt bé i ha fet que el llibre quedés molt atractiu. El mestre Antoni, exposa la història vital de Benaiges des de la infantesa a Mont-roig del Camp, quan el seu somni és ensenyar. Ho aconsegueix al 1929. Mentre fa l'interinatge fa cap a Vilanova i la Geltrú on descobrirà la tècnica Freinet, la qual posava l'infant al centre de l'ensenyament. Al 1934 aconsegueix la seva plaça definitiva que el portarà fins a Banyuelos de Bureba, a la província de Burgos. . Allà es trobarà una escola mig abandonada, en un ambient social en el que el progrés que representava la República no s'havia fet present.

Al final del llibre, el seu nebot Jaume Aragònès, signa un epíleg on explica el desenllaç i totes les incògnites que encara hi ha avui en dia. El mestre Antoni vol ser un exercici de memòria històrica. Ha sortit sota el paraigües del Memorial Democràtic i amb el segell de LF (Lectura Fàcil), una tècnica que permet que el text sigui accessible a persones amb problemes de comprensió lectora o que vulguin aprendre el català de manera pràctica. L'editorial Onada Edicions, ha fet una feina impecable de maquetació i disseny que el fa molt atractiu.

Espero que us agradi molt i el convertiu en un llibre familiar, d'aquells d'encetar converses, perquè només sabent la història podem evitar repetir-la!

HA PASSAT...**DEL 29/09/2024 AL 16/12/2024****La Redacció**

El dia 29 de Setembre vam assistir al Concert-Vermut a càrrec del grup "Two plus one trio" (especialitzats en jazz) a la Sala del Ball. Per picar hi va haver olives, patates i fuet i com a plat central una tapa de fideuà.

Es constata que a finals de més, després de les pluges de finals d'estiu, la Font de Noguer ha passat d'abastir uns 15-18000 L diaris a abastir-ne entre 140-150.000 L.

El dia 1 d'Octubre va fer 7 anys del Referèndum per la Independència de Catalunya. El dia 4 d'Octubre es feren feines d'anàlisi de l'aigua i estratificacions del pou de Massanes sota l'assessorament del Ramon Copons.

El dia 12 d'Octubre es van casar la Vanesa Zamora Rofes i el Roger Gil Nuñez a la Torre de Fontaubella. Des de Lo Collet us felicitem per aquesta bona notícia. Els nostres millors desitjos per a vosaltres!

El dia 13 d'Octubre el Grup de Bitlles de Coldejou va participar de la 2a Tirada de Bitlles de la Fira del vi de Cambrils. En ella es va fer una rifa solidària i els diners recaptats aniran destinats a la construcció d'un centre de salut comunitari d'Egath al Senegal (Amics del País Bassari).

2a TIRADA de BITLLES de la Fira del Vi de Cambrils
13/10/2024
 de 9.30h a 12.30h
 Pistes de Bitlles Zona esportiva del Parc del Pinaret

9.30-10h. INSCRIPCIONS
10-12h. TIRADA

12.30h. PREMIS I RIFA SOLIDÀRIA: els diners obtinguts aniran destinats al projecte de construcció d'un centre de salut comunitaria d'Egath, País Bassari (Senegal). Promoció jocs tradicionals per a tothom. Us hi esperem!!!

Associació Amics del País Bassari

Contacte i inscripcions a:
amicapb2020@gmail.com

Organitza: Col·labora:

El divendres dia 25 d'Octubre ens va deixar el Jaume Llorens Rofes (de Cal Moixó). Des de Lo Collet el nostre reconeixement i

el nostre més sentit pèsam a la família.

Entre els dies 25 i 27 d'Octubre vam celebrar la festa major de sant Rafel. Els actes principals foren el sopar i el bingo del dissabte, la missa i el ball del dissabte amb els "Maika band" i el concert-vermut amb els "Romaní Brothers".

El dia 31 d'Octubre vam celebrar la festa de la castanyada. Primer amb un taller de panellets a la Llar Social i després amb un sopar de cistell a la Sala del ball. Hi va haver focs encesos per coure les castanyes i per qui ho volgués per coure tall a la brasa.

Amb les darreres pluges es constata que la Font Noguer no es pot ni mesurar el caudal de la força amb la que brolla l'aigua de la muntanya. Baixen els barrancs i entre ells s'ha pogut tornar a veure el Salt del Morrellà baixant amb força.

La matinada del dia 1 de Novembre va passar per Colldejou una cursa d'orientació només apta per "ironmans". En el seu pas per la vila, els participants tingueren un habitualment a la plaça Sitjar així com aixopluc a l'Ajuntament.

El dia 6 de Novembre comencen les obres del pont carretera que travessa el barranc del Forn teuler que baixa dels horts i de la zona de la Perlada. Es faran feines de substitució de l'estructura del pont.

El dia 8 de Novembre la nostra estimada col·laboradora i escriptora local Judith Robert va presentar a Mont-roig el seu darrer llibre "El mestre Antoni". El llibre compta amb il·lustracions fetes de la mà de Cristina Rom i conta la història del mestre mont-roigenc Antoni Benaiges.

El dia 12 de Novembre per primer cop a Colldejou hem pogut gaudir dels serveis de la Banca mòbil. En aquesta ocasió ha pujat un vehicle de Caixa Banc per oferir els seus serveis de banca a la gent del poble a la plaça Sitjar. La idea és que s'alternin Caixa Banc i Caixa Enginyers en el servei cada quinze dies.

El dia 14 de Novembre es van fer tasques de neteja dels dipòsits d'aigua del poble amb l'objectiu de solucionar els episodis d'aigües tèrboles que hem patit darrerament.

El dia 16 de Novembre es va fer la reunió anual del Centre Cultural per fer balanç de com ha anat l'any i projectar els nous objectius de cara a final d'any i sobretot el 2025.

El dia 21 de Novembre vàrem anar d'excursió al Deltebre. Primer vàrem participar d'un petit creuer fins a la desembocadura de l'Ebre i després vam dinar al Restaurant Ca la Nuri dinar de paella d'arròs.

El dia 27 de Novembre es feren feines de poda als arbres del nucli de Colldejou.

El dia 28 de Novembre El Parlament va tramitar el nou Estatut de Municipis Rurals. Aquest inclou 596 municipis de Catalunya amb menys de 1000 habitants que tindran avantatges fiscals, econòmics i burocràtics amb l'objectiu d'afavorir l'equilibri territorial. El dia 30 de Novembre vam participar amb la Colla de Gegants de la Mola al Segon Festival de Muntanya d'Arbolí en el cercavila de gegants i altres figures.

El dia 1 de Desembre ens reunírem amb l'Ajuntament per programar els actes previstos pel 2025.

El dia 5 de Desembre ens va deixar el Pol Barrera Manjón als 44 anys. Des de Lo Collet volem donar el nostre més sentit condol a la família per aquesta pèrdua.

El dia 6 de Desembre, a la vesprada, es van encendre per primer cop els llums del poble, donant per encetat l'inici del Nadal. L'acte, marcat per una forta ventada, va comptar amb l'actuació del grup "Caelestis" i una xocolatada ben agraïda.

El dia 12 de Desembre va néixer l'Unai Platero Vilà fill de la Marina Platero Rofes i el Jordi Vilà Martínez. Des de Lo Collet volem donar l'enhorabona a tota la família.

El dia 15 de Desembre vam fer una escudellada popular i un bingo solidari per recaptar diners per la Marató de TV3. Els beneficis que van ser de 1335€ aniran destinats a les malalties respiratòries.

El dia 17 de Desembre el company Cambrilenc Josep Capdevila, col·laborador des de ben jove de la premsa comarcal catalana des de la Revista Cambril, va rebre el premi Josefina Carabias de periodisme parlamentari del Congrés dels Diputats.

La Meteo. Octubre. Oscil·lació de temperatura: entre els 6,5 i els 25,4 graus. Pluviometria: 152,42 litres. Cop més fort de vent: 52,1km/h.

Novembre. Oscil·lació de temperatura: entre els 4,4 i els 19,4 graus. Pluviometria: 148,34 litres. Cop més fort de vent: 55 km/h.

Desembre. Oscil·lació de temperatura: entre els i els graus. Pluviometria: litres. Cop més fort de vent: km/h.

RESSEGUINT EL NOSTRE TERME

LES ROQUE BLANQUES DE COLLDEJOU

Ramon Copons Llorens

Fotos: Isaac Blanch Martí

Una de les riqueses de Colldejou és la roca blanca que forma les cingleres del nostre paisatge i que la trobem en les construccions de pedra seca tradicional, reconegudes com a Patrimoni Cultural Immaterial per la UNESCO. A la zona de Colldejou, de roques blanques n'hi ha de dos tipus diferents. Unes que, situades més amunt, formen part de les cingleres de la Mola i de Llaberia. I d'altres que, situades més avall, formen part de les cingleres de la Mola d'Avall prop dels Racons, lo Grau, la Robina, i les serres de l'Argentera i de Pradell. En aquest escrit, us parlaré de la història geològica que acompanya les roques blanques de més avall.

Aquestes roques blanques no són úniques de Colldejou, ni de l'Argentera, ni tampoc de la Província de Tarragona. De fet, tenen una gran extensió geogràfica i formen cingleres molt contínues per tota l'Europa Occidental, des de la Península Ibèrica fins a Alemanya. Durant el segle XVIII, els científics alemanys van batejar les nostres roques amb el nom de Muschelkalk, que en alemany significa "roques calcàries amb conquilles". Més tard, al segle XIX, van ser l'objecte d'estudis més aprofundits que han assentat les bases d'una branca molt important de la geologia anomenada "estratigrafia" i té la finalitat d'estudiar les roques originades en els fons marins.

Pel que fa a l'edat, les roques blanques tenen una antiguitat d'entre 240 i 225 milions d'anys. Durant aquell temps geològic, la geografia era totalment diferent a la d'avui en dia. Colldejou estava situat just al límit occidental d'un gran oceà, anomenat Tethys, i en una latitud terrestre més baixa on el clima era similar al que hi ha ara al Carib. En aquesta zona, el fons marí estava a poca fondària i hi vivien gran quantitat d'organismes marins, molts d'ells eren minúsculs i tenien conquilles que, al morir, es deposi-

taven al fons marí. L'acumulació continuada al llarg de milions d'anys de conquilles i d'altres parts dures del cos dels organismes va crear grans dipòsits de fang blanc que més tard es van transformar en aquestes roques blanques, roques calcàries, constituïdes per carbonat de calci.

Des d'un punt de vista de l'evolució de la vida a la Terra, ens trobaríem en un moment molt interessant. D'una banda, apareixen els mamífers a partir d'un tipus de rèptils (anomenats sinàpsids) i, de l'altra, els dinosaures a partir d'un altre tipus de rèptils (anomenats arcosaures). Al principi, la lluita evolutiva va ser guanyada pels dinosaures que van poblar tota la Terra amb infinitat d'espècies, al voltant de 3.400, algunes d'elles amb més de deu metres d'alçada. Mentrestant, els mamífers van quedar relegats a espècies de mida petita, els més grossos eren com un gat, amb la intenció de no competir amb els dinosaures. Molts milions d'anys més tard, va caure un meteorit que va provocar l'extinció de la major part de les espècies de dinosaures, sobretot les més grans, afavorint l'evolució dels mamífers i al final l'aparició de l'espècie humana.

Avui en dia, d'aquell mar i d'aquella vida en són testimonis les roques calcàries blanques. A l'emergir el fons marí, han estat exposades a l'atmosfera. L'aigua de la pluja i dels torrents ha anat esculpint les roques per formar les cingleres actuals. L'espècie humana ha aprofitat les calcàries per fer estructures de pedra seca. De fet, aquestes roques són ideals tant per la duresa i rugositat, així com per la manera de trencar-se. Les roques es trenquen a través de plans

molt marcats que són típics de la sedimentació en un fons marí, formant cossos

geomètrics. Així mateix, la roca calcària té una bona duresa que garanteix la solidesa de l'estructura. En relació a l'aspecte aspre de la pedra, fruit dels petits forats que té la roca i de les restes dels organismes marins, li dona la rugositat adequada per a mantenir estable l'estructura en el seu conjunt. Per finalitzar, cal fer una reflexió quan veiem la bellesa de les estructures de pedra seca al nostre terme, ja que també hem d'imaginar la història geologia del nostre planeta.

IZASKUN LARROYA

Advocada

Serveis jurídics

izaskunlarroya@advocatstarragona.cat

C/ Cristòfor Colom, 1, 1er
43300 Mont-roig del Camp

Mòbil: 608 438 008 Tel./Fax: 977 837 550

SEGUR-MON, S.L.

SISTEMES DE SEURETAT

D.G.S. n° 2460 - 27-10-94 R.E.C.I. n° 43/21.599

- ALARMA
- CONTROL D'ACCESSOS
- CIRCUIT TANCAT DE TELEVISIÓ
- DETECCIÓ D'INCENDIS
- EXTINTORS

Tel. 977 83 79 50 • Fax 977 83 83 44

Av. de Reus, 28 baixos
43300 MONT-ROIG DEL CAMP

PEDROLA
SERVEIS FUNERARIS

Telf:

977 360 281

24 hores

Estem a:

Cambrils

Riudoms

Vandellós i l'Hospitalet

Alforja

Vila-seca

**Prestem
els serveis
des de qualsevol
residència
i hospital del
Baix Camp
i
Tarragonès**

PASSATEMPS

ENTRETEMENENTS INFANTILS

La Redacció

DIFERENCIES.

Descobreix les 8 diferències.

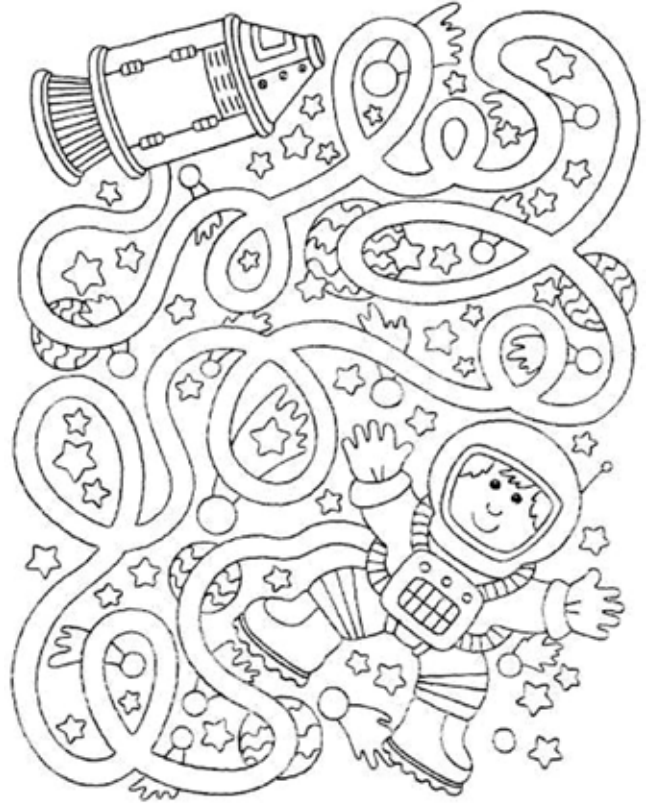
MATEMÀTIQUES

$3 + 2 =$			$+ 4 = 8$		
	+			+	
	1			5	
	=			=	
3		+		=	
+			+		
2				+	
=			=		
	+		=	7	
	+		=		
	6	+		=	9
	=				
4	+		=	8	
	+			+	
	2			5	
	=			=	
	+		=		

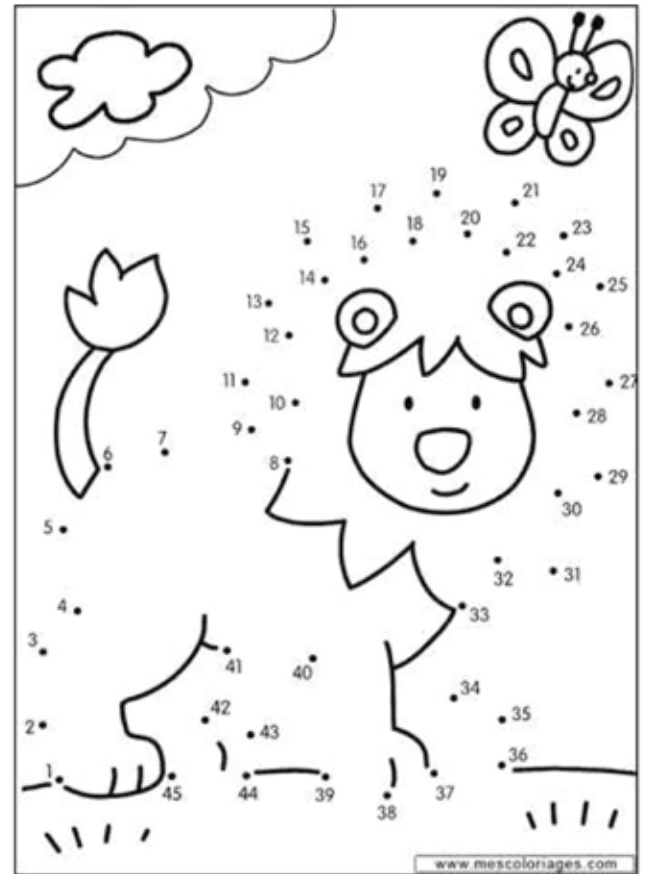

FLOTANT EN L'ESPAI.

Delinea el recorregut del cable de l'astro-nauta fins la nau. Després pinta la imatge.

COMPTA I PINTA

Gibersan

El teu taxi del poble

www.autocarestevan.com 636 148 120

665 990 026

Tel. 636 148 120
info@autocarestevan.com
www.autocarestevan.com

Servei 24 hores
Excursions sortides per grups
Taxi amb capacitat de 7 places
Transfers a aeroports i ports
Transport Escolar
Servei Discrecional

@autocarestevan

CERRADO DOMINGOS NOCHE
Y LUNES TODO EL DÍA

**RESTAURANTE
LA ISLA
MARISQUERÍA**

ESPECIALIDADES
RODABALLO AL HORNO
LANGOSTINOS DE VINARÒS
MARISCOS DEL MEDITERRÀNEO

Tel. 964 452 358 • Paseo San Pedro, 5 • 12500 VINARÒS

www.restaurantelaislavinaros.com

**Cal
Sendra**

aliments de qualitat

Amb les tradicions dels nostres pobles.

www.calsendra.com

Bar Plaça

Plats combinats ,Tapes , Entrepans...
Menjar per emportar

Plaça Miramar
Mont-roig del Camp
CP:43300(Tarragona)

Tel. 977837046
barplaca@gmail.com

INPEMA
colldejou

ELECTRICITAT, FONTANERIA I CALEFACCIÓ

C/ Forn, 3 • 43310 Colldejou
Pere Montalvo Llorens • 646 976 349 • inpema@tinet.cat

CONSTRUCCIONS
Rafel Mestre Vidal

Tel. 977 837 901
C/ Masies, 6 - 43310 COLLDEJOU

**Aprofitaments
Forestals
Colldejou, S.L.**

Servei de llenya a domicili

Tel. 977 83 78 95 • COLLDEJOU

SERVEIS DE JARDINERIA:

Manteniment de jardins particulars i comunitats • Disseny de jardins
Col·locació de gespa artificial • Aplicador qualificat de productes
Fitosanitaris • Instal·lacions de reg i automatismes • Poda i tala d'arbres...

Tel. 610 808 753 - naturalicamp@gmail.com

Av. Prat de la Riba, 2 2n-2a · 640 58 35 14 · Reus
hola@atemporal.com

www.atemporal.com

FACIALISTA

ATEMPORAL

ATELIER

tech

Informàtica i Sistemes

Albert i Lluís Llorens Mestre
Masies 11. 43310 Colldejou
Portal de Belén Bq 6 Esc 2 4B
28500 Arganda del Rey

Informàtica per a empreses - Programació d'aplicacions
Configuració, tuning i monitorització de servidors

<http://www.bdftech.com> - info@bdftech.com - Tel: 629542871

"Cal Just" - Colldejou
Allotjament Rural Independent

Informació i Reserves
680 410 490 www.doradaoutdoors.com

www.ctcasesores.es

hola@ctcasesores.es

625 26 59 88

Rambla Vella, 67
(43003) Tarragona

Assessoria Comptable, Fiscal i Laboral
Tere Llorens / Carmen Tena

ESPECTACLES

WONDER
DANCE

CULTURA I FESTES

Contacte

653 859 405
wonderdance@gmail.com

montgestió
ASSESSORIA

Laboral, Fiscal, Mercantil, Jurídic, Estrangeria,
Assegurances i Gestions Administratives

Més de 30 anys al seu servei

Tel.: 977 8370 06
C/Indústria, 8-10 - 43300 MONT-ROIG DEL CAMP

MEL DE COLLITA PRÒPIA

Manel Zamora Rofes
C. Lluís Companys, 10
La Torre de Fontaubella

977 830 693
626 846 307
kabessilla@hotmail.com